

større Byers nærmeste Opland, vil det bidrage i allerhøjeste Grad til at forøge Bolignøden, som man jo fra Statens Side paa anden Vis energisk bestræber sig for at formindske.

Endelig skal jeg henstille til den højtærede Trafikminister, om der ikke kan gøres noget for at skabe et mere ordnet Rejseliv i Sommertiden, særlig ved Færgerne. Der har hersket de vildeste Tilstande; man ligefrem sloges om Landgangsbroen. Der var ganske sikkert ikke noget i Vejen for at give en af Skibets Officerer Ordre til at tage Opstilling ved Landgangsbroen og sørge for, at Håndstigningen foregik paa en sømmelig Maade. (Afbrudelse af *Klaus Berntsen*: De lystre ikke!). Saa kan man jo ganske simpelt nægte dem at komme i Land. Naar en Officer staar ved Landgangsbroen og ikke tillader, at den passerer, uden at det sker paa en rolig Maade, tror jeg nok, Passagererne vil vide at rette sig derefter.

I det væsentlige kan jeg da anbefale dette Lovforslag til hurtig Fremme, men der er, som sagt, Enkeltheder i det, som jeg kunde ønske ændret. Jeg haaber, at det kommende Udvalg og ogsaa den højtærede Minister vil være villige til at drøfte disse forskellige Spørgsmaal. I Almindelighed, tror jeg nok, maa der kunne opnaas Enighed om, at der skal en Forhøjelse til, saaledes at Staten faar noget større Indtægter, end den i Øjeblikket har af Statsbanerne.

Theodor Jensen: Med de to ærede foregaaende Talere er jeg ikke enig i alt, ja, jeg er vel egentlig kun enig med dem om mindre Spørgsmaal. Navnlig kan jeg ikke forstaa deres Henstillinger om ikke at forhøje eller eventuelt endogsaa nedsætte Priserne paa Transport af Varer, hvorpaa der er Maksimalpriser, da Fragtavgiften dog ikke er en Statsafgift, paa samme Maade som en Stempelafgift, men et Vederlag for det Arbejde, Staten udfører ved at transportere Varen fra det ene Sted til det andet, og naar der alligevel fra Statens Side sættes Penge til paa det, er det dog egentlig et Tilskud og ikke nogen Afgift. Derimod tror jeg snarere, jeg kan blive enig med den første ærede Taler.

Ved Forelæggelsen af dette Takst-

Jernbanelovforslag giver den højtærede Trafikminister os et Indblik i dansk Statsadministration, der set i Sammenhæng med den Kurs, den nuværende Regering i øvrigt mener det forsvarligt at styre, aabner os Udsigten til et Fremtidsperspektiv af meget mørk Art.

I alle de Forhandlinger, der har været førte paa Rigsdagen om Taksterne i de sidste 16 Aar, har der i hvert Fald mellem Venstre og Højre — til Trods for en Udtalelse, der før faldt — været Enighed om, at Statsbanerne først og fremmest bør være en Forretning, hvis økonomiske Resultat maa være Balance mellem Indtægt og Udgift samt Forrentning af de i Statsbanevæsenet anbragte Kapitaler. Jeg vil ikke bestride, at Banerne ogsaa har andre Formaal end de rent økonomiske, og at der er Punkter med Hensyn til Taksterne, hvor der maa bringes Ofre, som f. Eks. lave Persontakster indenfor korte Afstande, dels for at lette det for Landbefolkningen at komme til Byerne, dels for at støtte Bybefolkningen i dens Trang til at tage fast Bopæl udenfor de større Byers Centre, men disse Ofre bør dog ikke være større end, at de kan bæres af den øvrige Landstrafik. Under abnorme Forhold som de nu herskende kunde man maaske se bort fra den fulde Opfyldelse af Kravet om Balance; men fra at have Balance og til et Underskud paa 24 Mill. Kr., ingen Renter af Kapitalerne og et forslidt Materiel er der dog for stort et Spring. Et slikt Resultat af dansk Statsadministration er simpelthen uforsvarligt og aabenbarer Ledelsens svigtende Evne.

Et Moment af moralsk Betydning er ogsaa det, at den nuværende Tilstand virker demoraliserende paa Etatens Tjenestemænd. Naar det gaar ned ad Bakke, sløves Interessen, og man lader staa til. Jeg skal tillade mig at nævne et Eksempel: For nogen Tid siden sendtes fra min Forretning adskillige Vognladninger Gods fra Frihavnen til Nørrebro Station; de kom stadig ikke frem, jeg lod dem eftersøge af mine Folk, og de fandt dem endelig efter 12 Dages Forløb staaende i god Behold paa Københavns Godsbanegaard. De var altsaa rullet forbi Nørrebro over Frederiksberg til Godsbanegaarden, og derfra maatte de saa tilbage igen.